

V jedněch zlatých šumných lánech

V jedněch zlatých šumných lánech.

Horizont splývá s nebem.

Květy se líbají.

Jarní milovníci.

Zapadá slunce.

Rudý paprsky proužď z nebe.

Růžový klenba zelená.

Zelené mraky fialové.

Po květech se plazí stíny.

Hmyz je najednou vřude.

Cvrčci cvrčď v žumivém moři.

Probouzí se noční ptáci.

Sovy plachtí albatrosem.

Stěmhlav padá orlem.

Ticho sedá lesem.

Obrovská oči hleděć do tmy.

Obrovská modrá oči hleděć na usněně země. S lehkým povzdechem a přivřeným vřek nasí nos vřni veřera. Vřtr se ořel o odhalené řřlo. Ruce objaly vřadnou hruř. Sevřely se malované řty. Vlasy se rozpletly z copu. Podpatky klaply a vře se najednou zřřilo.

Něco se bířř.

Zvuk.

Hluk.

Hromy.

Bouře.

Dveře se zavřou. Koleno se pohladě. Oči se stětnou, ihned vřak uhnou. Přs se připoutě. Plyn se přřřřpne. Auto se rozjede.

Starobylé hvřzdy třpyť.

Slunce je jen v Mřřřci.

Země se pomalu tořř.

Vesmřř je stěle krouceně.

Břh je stěle krutě.

Rosa přřřřř brzo.